

et noget andet Syn paa Sagen end denne Kommunalbestyrelse, og derfor tror jeg, at det vilde være langt heldigere, om Staten tog mere Haand i Hante med denne Sag, og beskæftigede sig mere med Børnene i det Hele taget end Kommunerne.

Man siger ganske vist, det har man sagt lige overfor Arbejderne, og det er ogsaa sagt under den foregaaende Forhandling i Dag, at Folk skulde undgaa de løse Forbindelser, og man har tillige sagt, at Arbejderne ikke skulde sætte Børn i Verden, som de ikke ere i Stand til at forsyge. Men jeg tror ikke, at det lader sig gennemføre. Jeg tror ikke, at man saaledes kan overlade Forsorgen for den kommende Slægt uden videre til Fattigdommen. Staten har, forekommer det mig, en Forpligtelse til at sørge for, at de Borgere, der fødes indenfor Statens Omraade, faae en saadan Uddannelse, at de ikke uden videre blive henvisste til at fylde vore Fængsler og senere blive dem, der hovedsagelig rekrutere vor Forbryderverden. Derfor mener jeg principielt, at Staten ganske anderledes, end dette Lovforslag antyder, skulde tage sig af Børneopdragelse og specielt af disse Samfundets Stedbørn, medens jeg subsidiært vil være med til at støtte Lovforslaget, som det foreligger. Dog ønsker jeg den Bestemmelse udeladt, at Kjøbenhavns Kommune fritages for Tilshynet, da den vistnok i allerhøjeste Grad kan trænge til det.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal først bemærke, at det oprindelige Forslag ikke gik ud paa, at Politimesteren selv skulde udøve Tilshyn med Pleiebørn, det gik kun ud paa, at han skulde vælge dem, der skulde udøve det. Den Forandring, man foretog, var, at man overlod til Kommunalbestyrelsen i Stedet for til Politimesteren at vælge dem, der skal foretage Tilshynet. Forsaavidt det siges i § 3, at dette Tilshyn skal overdrages til en eller flere paalidelige Mænd eller Kvinder, som Kommuneradaet dertil kan formaa, forekommer det mig dog høist besynderlig at forbyde Kommuneradene dertil at udnævne Mænd. Jeg kan gjerne indrømme, at Kvinder ere fortrinnsvis stikede dertil, og jeg har heller ikke tænkt mig Andet end, at det i Reglen vil være Kvinder, eller at de fleste ville være Kvinder. Jeg har ikke tænkt mig, at Sogneraadene ville bære sig saaledes ad, at de ville udnævne et eller to af deres Medlemmer, men jeg har tænkt mig, at de i Reglen ville udnævne Kvinder. Derfor kan det gjerne være, at det kunde være rigtig at sætte Kvinderne først og Mændene bagefter, i Stedet for, at Ordene efter gammel Skik

i Loven staa i omvendt Orden, men principielt at udelukke Mænd, saaledes at Sogneraadene ikke skulde have Lov at udnævne Mænd dertil, det synes jeg for det Første er en temmelig unaturlig Begrænsning af Sogneraadets Myndighed, naar man overhovedet vil lægge denne Myndighed i det Haand, og dernæst tror jeg, at det ikke vilde være ganske hensigtsmæssigt. Det forekommer mig, at det let paa flere Steder kan stille sig saaledes, at naar man vil udnævne en fire—sem til at udøve dette Tilshyn, kan man finde det rigtig, at der er en Mand med. For det Første maa vi jo huske, at her er Spørgsmaal om at udøve Tilshyn med Børn indtil en Alder af 10 Aar, altsaa ikke ganske spæde Børn, og saa vil den Omstændighed, at der er en Mandsperson med, ofte kunne være de paagældende Kvinder til Nytte, idet han vil medbringe adskilligt Kendskab til de praktiske Livsforhold, og maaske ogsaa ved mange Leiligheder kunne træde op ligeoverfor Pleieførelse og Andre paa en kraftigere Maade, end Kvinder ville kunne gjøre det; han vil fort sagt kunne være dem til Hjælp i mange Henseender. Derfor forekommer det mig, at man maa betænke sig noget paa at stille Sagen saaledes, at Kommunalbestyrelsen slet ikke er berettiget til at benytte Mænd, men jeg har ikke Noget imod, om man vil formulere det paa en anden Maade, hvoraf det fremgaar, at man har tænkt sig, at det i Reglen skulde være Kvinder eller hovedsageligen være Kvinder. Kun synes jeg, at det kommunale Raad maa have Frihed til at afgjøre, hvad det i den Henseende anser for rigtig.

Hvad dernæst angaar de særlige Bestemmelser i Loven, da er der flere Talere, der særligt have udtalt sig om § 6. Grunden til, at man har ment, at dette Tilshyn ikke skulde udstrækkes til de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, er den, at man har ment, at der allerede nu, saaledes som Forholdene ere, føres tilfredsstillende Tilshyn med dem. Men det er forøvrigt ikke nogen Bestemmelse, som jeg lægger særlig Vægt paa, saa hvis der fra dette Things Side skulde være Duffe om at fjerne den Bestemmelse, da er det ikke Noget, jeg skal modsætte mig. — Jeg skal fremdeles her indstøde dette, at jeg ikke kan skjønne, at der godt kan være Tale om at indblande dette Tilshyn i Skolespørgsmaalet. Det kan jo dog ikke gaa an at gjøre dette Tilshyn til en Slags overordnet Autoritet over Skolelærerne. Skolevæsenet og hvad dertil hører maa staa for sig selv med egne Myndigheder, og det gaar ikke an deri at indblande disse tilshynhavende Kvinder.